

เอ็มพอกซ์: ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

เอ็มพอกซ์ (โรคฝีดาษลิง) คืออะไร

เอ็มพอกซ์ (เดิมเรียกว่าโรคฝีดาษลิง) คือการติดเชื้อที่เกิดจากไวรัสฝีดาษลิง ผู้ที่มีความเสี่ยงสูงสุดต่อการติดเชื้อเอ็มพอกซ์ในรัฐนิวเซาท์เวล คือผู้ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย โดยเฉพาะผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ในต่างประเทศหรือกับผู้ที่ย้ายมาจากต่างประเทศ

โรคเอ็มพอกซ์มักจะเริ่มแสดงอาการหลังจากได้รับเชื้อ 7-14 วัน ในบางรายสามารถแสดงอาการได้ตั้งแต่ช่วง 2-3 วันแรกไปจนถึง 2 สัปดาห์

อาการทั่วไปของโรคเอ็มพอกซ์ได้แก่:

- มีผื่น (ตุ่มใส ตุ่มหนองคล้ายสิว หรือมีผื่นนูน) ขึ้นบริเวณอวัยวะเพศหรือส่วนอื่นๆของร่างกาย
- รู้สึกไม่สบายและปวดทวารหนัก (ก้น)
- มีของเหลวไหลออกจากทวารหนัก (ก้น)

บางรายอาจมีอาการเหล่านี้ร่วมด้วย: มีไข้ อ่อนเพลีย ปวดศีรษะ ปวดกล้ามเนื้อและปวดหลัง หนาวสั่น ต่อมมน้ำเหลืองโต และมีแผลในปาก

ผู้ที่ติดเชื้อเอ็มพอกซ์ (สามารถแพร่เชื้อ) ตั้งแต่เริ่มมีอาการจนเกิดผื่นแผลพุพอง และตุ่มหนอง หรือแผลตักสะเก็ด ผู้ติดเชื้อเอ็มพอกซ์ส่วนใหญ่จะดีขึ้นภายในไม่กี่สัปดาห์ โดยไม่จำเป็นต้องได้รับการรักษาโรคเฉพาะทางใดๆ

เชื้อเอ็มพอกซ์สามารถติดได้ทางไหนบ้าง

เชื้อเอ็มพอกซ์สามารถแพร่กระจายผ่าน:

- การสัมผัสทางผิวหนังโดยตรงกับตุ่มหนอง แผลพุพอง หรือผื่นของผู้ติดเชื้อเอ็มพอกซ์
- การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกัน (น้ำอสุจิและของเหลวในร่างกายอื่นๆ)
- สัมผัสกับสิ่งของที่ปนเปื้อน (ติดเชื้อ) เช่น เครื่องนอนหรือเสื้อผ้า
- หายใจเอาละอองอากาศจากผู้ติดเชื้อเอ็มพอกซ์หายใจออก (พบได้น้อยมาก)

จะป้องกันตนเองจากการติดเชื้อเอ็มพอกซ์ได้อย่างไร

มีวัคซีนป้องกันเชื้อเอ็มพอกซ์ที่เรียกว่า JYNNEOS ฟรี สำหรับทุกคน (รวมถึงนักเรียนต่างชาติและผู้ที่ไม่ใช่ Medicare) และแนะนำ สำหรับกลุ่มคนที่มีสิทธิ์ในรัฐนิวเซาท์เวล หากต้องการทราบว่าคุณมีสิทธิ์รับวัคซีนฟรีหรือไม่สามารถโทรไปที่ [Sexual Health Infolink](https://www.health.nsw.gov.au/sexual-health/infocentre) หมายเลข 1800 451 624 (โทรฟรี)

คุณสามารถป้องกันตัวเองจากการติดเชื้อเอ็มพอกซ์ได้ด้วย:

- หลีกเลี่ยงการสัมผัสใกล้ชิดกับผู้ติดเชื้อเอ็มพอกซ์ หรือมีอาการของโรคเอ็มพอกซ์
- หลีกเลี่ยงการสัมผัสกับสิ่งของที่ติดเชื้อ เช่น ผ้าปูที่นอนหรือผ้าเช็ดตัว
- ล้างมืออย่างถูกวิธีสม่ำเสมอ

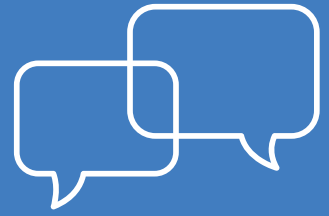
ฉันจะตรวจหาเชื้อเอ็มพอกซ์ได้อย่างไร

สามารถตรวจหาเชื้อเอ็มพอกซ์โดยการเก็บตัวอย่าง (ใช้ไม้สวอบ) จากตุ่มหรือสะเก็ดของผื่น จากนั้นตัวอย่างจะถูกส่งไปทดสอบที่ห้องปฏิบัติการ คุณอาจถูกขอให้กลับบ้านและกักตัว จนกว่าแพทย์หรือพยาบาลจะแจ้งผลการตรวจให้ทราบ

การตรวจหาเชื้อทำได้ฟรี และเป็นส่วนตัวที่คลินิกสุขภาพทางเพศของรัฐนิวเซาท์เวล คุณสามารถรับการตรวจหาเชื้อเอ็มพอกซ์ได้จากแพทย์ในพื้นที่ใกล้บ้าน และที่คลินิกสุขภาพทางเพศ

ข้อควรทราบ สามารถตรวจหาเชื้อเอ็มพอกซ์ได้เมื่อคุณมีอาการได้แก่มีตุ่มพอง/ผื่นคันเท่านั้น คุณสามารถโทรไปที่ [Sexual Health Infolink](https://www.health.nsw.gov.au/sexual-health/infocentre) หมายเลข 1800 451 624 (โทรฟรี) เพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติม และค้นหาศูนย์บริการรักษาที่ใกล้บ้านที่สุด

หากติดเชื้อโดยผลตรวจเอ็มพอกซ์แสดงผลเป็นบวก สิ่งสำคัญคือ ต้องแจ้งให้คู่ครองหรือคู่นอนของคุณทราบ เพื่อให้พวกเขาจะได้รับการตรวจหาเชื้อ และรับการรักษาเช่นกัน หากต้องการความช่วยเหลือในการติดต่อคู่ครองหรือคู่นอนของคุณ สามารถปรึกษาแพทย์ของคุณหรือโทรไปที่ [Sexual Health Infolink](https://www.health.nsw.gov.au/sexual-health/infocentre) หมายเลข 1800 451 624 (โทรฟรี)

เอดส์: ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

โรคเอดส์สามารถรักษาอย่างไร

ผู้ติดเชื้อเอดส์ส่วนใหญ่สามารถรักษาได้ที่บ้าน โดยดื่มน้ำให้เพียงพอเพื่อไม่ให้ร่างกายขาดน้ำ และทานยาแก้ปวดทั่วไปที่หาได้จากร้านขายยา โดยไม่ต้องมีใบสั่งยาจากแพทย์ คุณยังสามารถขอข้อมูลและความช่วยเหลือจากแพทย์หรือพยาบาลได้ ในกรณีของผู้ที่ป่วยหนักจากเชื้อเอดส์อาจต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล

ฉันจะหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ ได้ที่ไหน

สำหรับข้อมูลและการสนับสนุนเกี่ยวกับเอดส์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ และสุขภาพทางเพศของคุณ คุณสามารถโทรไปที่ [Sexual Health Infolink](#) หมายเลข 1800 451 624 (โทรฟรี) เพื่อพูดคุยกับพยาบาลด้านสุขภาพทางเพศ ฟรี เป็นความลับและไม่ตัดสินคุณ คุณยังสามารถเยี่ยมชม [ศูนย์สุขภาพนักศึกษาต่างชาติ](#) ได้

หากคุณต้องการใช้บริการล่าม เพื่อช่วยให้คุณเข้าถึงบริการหรือข้อมูลด้านสุขภาพ โปรดติดต่อ [บริการแปลและล่าม](#) ที่หมายเลข 131 450

Scan the QR code to find out more about mpox and STIs

